

प्रवेश सं०

विषयः धर्म शास्त्रम्

क्रम सं०

नाम लिपि निर्णयः

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-२१

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ४०

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकारः १५.४३.८.

लिपिः देवनागरी

आधारः ३१

वि० विवरणम् अष्ट

13906

पी० एस० यू० पी०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--५० ०००

अ. २१५१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ तिथिनिर्णयप्रारंभः ॥ चैत्रशुक्लप्रतिपदिवत्सरारंभः ॥ ॐ तत्र श्रीदेयकी तिथिर्गोष्ठा ॥ चैत्रे
मासि जगद्भासासज्जप्रथमेरुनि ॥ शुक्लपक्षे समग्रं तु तदा सूर्योदये सति ॥ इति हेमाद्रिब्राह्मणे ॥ दिनद्वये तद्वा
सोवाप्तवै ॥ वत्सरादौ वसंतादौ बलिं राज्येत येवच ॥ पूर्वदिष्वेव कर्त्तव्या प्रतिपत्संवादानुधेय इति गोविंदार्णव
द्ववशिष्टोक्तेः ॥ चैत्रस्य मूलमासजे तु तत्रैव वत्सरारंभ इत्येकः ॥ शुद्धवेत्यपरे ॥ अत्र तैलाभ्यंगो नित्यः ॥ वत्सरादौ व
संतादौ बलिं राज्येत येवच ॥ तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यत इति ॥ वृद्धवशिष्टोक्तेः ॥ अस्यामेव नवरात्रारंभः
नवपरयुता ॥ प्रमायुक्तानक र्तव्या प्रतिपञ्चदिका चैने ॥ मूर्त्तमात्राकर्त्तव्या द्वितीयायां गुणान्विते निदेवीपुराणा
त् ॥ अत्र प्रपादानमुक्तमपराकं न विद्ये ॥ अतीते फाल्गुणे मासि प्राप्ते चैत्रमहाहोसवे ॥ पुरेयैर्विप्रकथिते प्रपादानं
समादमेदित्युपक्रम्य ॥ ततश्चोत्सर्जयेद्दिवान्मंत्रेण नैनमानवः ॥ प्रपयंसवै सामान्याभूतेभ्यः प्रतिपादिता ॥ अ
स्याः प्रदानास्तितरस्तप्यंतु हि पितामहाः ॥ अनिर्वायंततो देयं जलं मासचतुर्थ्यमिति तथा ॥ प्रपादानुमश
क्तेन विशेषाद्भूमौ भूना ॥ प्रसहधर्मघटको बस्त्रसंवेष्टिताननः ॥ ब्राह्मणस्य गृहे देयः ॥ शीतामलजल

शुचिः ॥ तत्र मंत्रः ॥ एषधर्मघटोदत्त इति ॥ अनेन विधिना यस्तु धर्मकुंजं प्रयच्छति ॥ प्रपादानफलं सोऽप्राप्नोतीह न संश
य इति ॥ चैत्रशुक्लतृतीयायां गौरीमीश्वरसंयुता ॥ संसृज्यदो लोहं वंकुर्योत् ॥ तथा च निर्णयाम् निदेवीपुराणे ॥
तृतीयायां यजेद्देवीं शंकरेण समन्वितां ॥ कुकुभागरुर्करं मणिवस्त्रं गंधकैः ॥ स्वगंधधरपरीधेयं नृमनेन वि
शेषतः ॥ आंदोलयेत्ततो वत्सशिबो मासचतुर्थ्ये संदेति ॥ इयं पराग्ना ॥ मूर्त्तमात्रसत्वेऽपि निदेवौ गौरीव्रतं परेति
माधवोक्तेः ॥ अत्रैव सौभाग्यशयनव्रतमुक्तं माह्वेय ॥ वसंतमासमासाद्य तृतीयायां जनप्रिये ॥ सोऽभायपयस
स्त्रीभिः कार्यपुत्रसुखेषु भिरिति ॥ इयं च मन्वादिः ॥ शुक्लपक्षस्थितत्वाच्च योर्वारिकीग्ना ॥ पूर्वाह्ने च स
ग्ना ॥ शुक्लमनुयुगादयः ॥ देवैर्धर्मणि पित्रे च रुद्रे चैवापराह्णिके ॥ तिगालववचनात् ॥ हेमाद्रौ कालोद्देशे तु
पित्र्ये अपराह्णिके लभेवोक्तं ॥ अत्र च श्राद्धमुक्तं माह्वेय ॥ व्रतं श्राद्धविधानेन मन्वादिषु युगादिषु ॥ शयनानिहि
सारुखं पितृणां तृप्तिर्भवत् ॥ अधिमासे पीदं कर्त्तव्यं ॥ मन्वादिकं तैर्धिकं च कुर्यान्मासद्वयेऽपि चैतिस्मृतिवदि
कोक्तेः ॥ अत्र पिंडदानं नास्ति ॥ विषुवायनसंक्रांतिमन्वादिषु युगादिषु ॥ विहाय पिंडनिर्वाह्यं सर्वश्राद्धसमा
चरेदिति ॥ कालोद्देशोक्तेः ॥ अक्षरं प्रायश्चित्तमुक्तं भविधाने ॥ त्वं भुवः प्रतिमंत्रं च शतवारं जले जपेत् ॥

स ३

मन्वाद्योपदान्यनाः कुरुते नैव चापरीति ॥ एवं सप्तवती प्राङ्मन्यपि नित्यानि ॥ तेषामयं संग्रहः ॥ अमाम
 नुयुगक्रान्तिरिति पातमहालयाः ॥ अन्वष्टव्यं च पूर्वद्युः पसवलोष्टकास्तथेति ॥ चैत्रशुक्लतृतीया मस्य
 जयंती ॥ चैत्रशुक्लपंचमीत्यन्ये ॥ आषाढशुक्लैकादशीत्यपरे ॥ इयं चतुर्पासकानो नित्या ॥ अन्येषां तु
 काम्या ॥ चैत्रशुक्लपंचमीवरुपादिः ॥ अत्र स्नानदानादिमहाफलं ॥ चैत्रशुक्लष्टम्या भवान्या उत्पत्तिः ॥ अत्र
 युग्मवाक्यात्पराग्राह्या ॥ अत्र भवानीयात्रोक्ता ॥ काशीखंडे ॥ भवानीयस्तु पश्येत शुक्लष्टम्या मधोन
 रः ॥ न जातु शोकं लभते सदानंदमयो भवेदिति ॥ अत्रैवाशोककठिका प्राशनमुक्तं हेमाद्रौ ॥ अशो
 ककठिका चाष्टोपे विवर्ति पुनर्वसौ ॥ चैत्रे मासि सिताष्टम्यां न तेशोकमवाप्नुयुः ॥ प्राशनमंत्रस्तु ॥ त्वामि
 शोकं वराभीष्टं मधुमासमुद्भव ॥ पिबामि शोकं संतप्तो मामशोकं सदा कुरु इति ॥ एष्टी चंद्रोदये विष्णुः ॥
 पुनर्वसुधोपेता चैत्रे मासि सिताष्टमी ॥ प्रातस्तु विधिवत्स्नानात्वा वाजपेयफलं लभेत् ॥ चैत्रशुक्लनव
 मी रामनवमी ॥ सा च मध्याह्न्या पिनी ग्राह्या ॥ उक्तं चागस्त्यसंहितायां ॥ चैत्रशुक्लतुनवमी पुन
 र्बुधुता गृह्यदि ॥ सैव मध्याह्न्ये योगिनमहपुण्यं तमा भवेदिति ॥ तथा ॥ चैत्रे मासि नवम्या तु जातो रा

मः स्वयं हरिः ॥ पुनर्वसुश्च सयुक्ता सा तिथिः सर्वकामदा ॥ केवलापि सदा यो व्यानवमी शब्दसंग्र
 हादिति ॥ दिनद्वये मध्याह्न्या व्याप्तौ तद्भावे वा पुनर्वसुयुतामपि पूर्वात्यत्कापरे व ॥ तदुक्तं तत्रैव ॥
 नवमी चाष्टमी विष्णुत्याज्या विष्णुपरायणैः ॥ अविष्णुपरायणैः रिति वदता यदा प्रातस्त्रिमुह
 र्तानवमी दशमी च तस्मिन्नेव दिने समाप्यते तदा स्मार्तानामुत्तरदिक्से एकादशी निमित्तोप
 वासेन नवमी व्रतांगपारणलोपो मा भूदिति ॥ तत्र स्मार्तैरष्टमी विद्धे वग्राह्या ॥ वैष्णवैस्तु
 परे तिष्ठति मिति बोध्यं ॥ इदं च व्रतं च काम्यं च ॥ उपोषणं जागरणं पितृनुद्दिश्य तर्पणं ॥ त
 स्मिन्दिने तु कर्त्तव्यं ब्रह्मप्राप्तिमभीष्टुमिति ॥ यस्तुरामनवम्या तु भुंक्ते मोहाद्विमुक्तधीः ॥ कुंभी
 पाकेषु धोरेषु पच्यते नात्र संशयः ॥ इत्यगस्त्यसंहितोक्ते ॥ अत्र मध्याह्न्ये एकादशी जाग
 रणां तथा ॥ परेद्युः प्रातः पायसहोमः ॥ श्रीरामप्रतिमादिकं हेमाद्रौ बोध्यं ॥ इयं च मलमासे नका
 र्या ॥ सुजप्तमप्यजसंस्थानोपवासः कृतो भवेत् ॥ न कुर्यान्मलमासे तु महादानं व्रतानि चेति

माधवीयेसंग्रहवचनात्॥ अर्घ्यमंत्रस्तु॥ दशाननवधा र्थाय धर्मसंस्थापनाय च॥ राक्षसानां विना
 शाय देवानां निधनाय च॥ परित्राणाय स्वाध्वनां जातो रामः स्वयं हरिः॥ गृहाणा अर्घ्यं मया दत्तं ब्र
 ह्मभिः सहितो नयेति॥ प्रतिमादानस्तु॥ इमो स्वरुणमधीरामः प्रतिमां समलं कृतां॥ चित्रवस्त्रयुग
 लान्तरामो हुरा यवांते॥ श्रीरामप्रीतये दास्ये तुष्टो भवतुरायवः॥ इति दत्ताविधानेन दद्याद्दिक्षि
 णामुर्वं॥ ब्रह्मरुद्रादिपापेभ्यो मुच्यते नाति संशय इति॥ चैत्रशुक्लैकादश्यां दोलोत्सव उक्तो ब्रा
 ह्मे॥ चैत्रमासस्य शुक्लायामेकादश्यां तु वैद्यमवै॥ आंदोलयोर्वेदेवेशः सलहंसीको महोत्सव इ
 ति॥ चैत्रशुक्लद्वादश्यां दमनोत्सवः॥ द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्लायां दमनोत्सवः॥ बोधोपन
 दिजिः प्रोक्तः कर्त्तव्यः प्रतिवत्सरमिति रामार्चनचंद्रिकोक्तेः॥ ऊर्जैर्व्रतमधोदोलं प्रावणेन
 तु पूजनं॥ चैत्रे नृदमनारोपमकुर्वाणः पतत्यधः॥ इति तत्रैव पापवचनाच्च॥ इदं शुक्रास्तादावपि
 कार्यं॥ उपाकर्मो पूजनं च पवित्रं दमनार्थं॥ इति नान्यत्र लिखितं मोः शयनं परिवर्त्तनं॥ कु
 र्याच्छुक्रस्य च गुरोर्भौतुरेपीति विनिश्चय इति श्रीविद्वार्णवैद्यरुद्रगार्ग्यवचनात्॥ चैत्रशुक्लच

योदश्यामनंगव्रतं॥ तत्र सा सर्वा ग्राह्या॥ त्रयोदशी तिथिः पूर्वासितेति शिपिकोक्तेः॥ चैत्रशुक्लचतु
 र्दशी पूर्वा॥ निशि भ्रमंति भूतानि शक्तयः शूलं नृधनः॥ अतस्तत्र चतुर्दश्यां सत्यां तत्पूजनं नैव
 दिति ब्रह्मवैवर्तात्॥ मधोः प्रावणमासस्य शुक्लायामुच्यते चतुर्दशी॥ सारात्रिव्या विनीग्राह्या नान्या
 शुक्ला कदाचनेति हेमाद्रौ बोधायनोक्तेश्च॥ चैत्रीयैर्लमासी सामान्य निर्णयासरैव॥ अत्र विशेष
 षो निर्णयामते विष्णुस्मृतौ॥ चैत्री चित्रायुता चेत्या तस्या चित्रवस्त्रप्रदानेन सोभाग्यमाप्नोति॥
 तथा ब्राह्मे॥ मंदेवार्कं गुरौ वाधिवारेष्वेतेषु चैत्रिकी॥ तत्राश्वमेधजं पुरुषं स्नानाश्वादिभिर्जवेत्॥
 वायवीये॥ संवत्सरं कृताचार्याः साफस्याया विहातुरान्॥ दमनेनार्चयेच्चैत्राविशेषेण सदा
 शिवं॥ इयं मन्वादि रपि॥ चैत्रदशमत्रयोदश्यां महावासरुणसंज्ञको योगः॥ तदुक्तं वाचस्पतिनिबं
 धे॥ शनिवारसमायुक्ता सामहावासरुणी स्मृता॥ गंगायां यदिलभ्येत कोटिस्त्यं गृहाधिकं॥ शु
 क्रयोगसमायुक्ता शनो ज्ञत निषायते॥ महामहेति निरव्याता त्रिकोटिकुलमुद्धरेत्॥ चैत्रे सि
 ते वासरुणं कृत्वा युक्ता त्रयोदशीं स्मृत्युतस्य वारे॥ योजे शुभे सामहतीं महायागं गाजले कंज

वे

एकोटितुल्येति त्रिस्थलीसेतो ॥ ब्रह्मांडपुराणे पि ॥ ब्राह्मणेन समायुक्तमधोऽस्मत्त्रयोदशी ॥ गंगा
 यांयस्त्रिभ्येतकोटिस्त्र्यग्नदेः समेति ॥ कल्पतरौ ब्राह्मे ॥ मधोऽस्मत्त्रयोदश्योदशतो ज्ञातमिवा
 युते ॥ श्रवणात्माश्रुतेति महेती पुराणं च धेः स्मृतेति ॥ चैत्र स्मचतुदश्याविशेषः स्मर्यते ॥ दधीच
 दोदये पुलस्त्यः ॥ चैत्र द्दस्मत्त्रयोदश्यां यस्नाया शिवसो निधी ॥ न प्रेतत्वमवाप्नोति गो गायानुविजो
 षतः ॥ अत्र दध्याग्राह्याव जपस्य स्थत्वात् ॥ इति चैत्रमासनिर्णयः ॥ ७ ॥ अथ वैशाखमासमि
 र्णयः ॥ दधीचदोदये विष्णु पात्रे ॥ तीर्थे चानुदिनं स्नानं तिलैश्च पिबेत्तत्पुण्यं ॥ दानं धर्मघरादीनाम
 धुस्स्नननुष्ठितं ॥ अथ वैशाखस्नानं ॥ दधीचदोदये विष्णुस्मृतिपात्रयोः ॥ तुलामकरमेघेषु प्रा
 तः स्नानं विधीयते ॥ हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनं ॥ इति सौरमास उक्तः ॥ अन्यदपि पक्ष
 द्यमुक्तं तत्रैव पात्रे ॥ मधुमासस्य शुक्लायामेकादश्यामुपोषतः ॥ पंचदश्यां भोवीर मेषसंक्रम
 णं तु वा ॥ वैशाखस्नाननियमं ब्राह्मणानामनुत्तपा ॥ मधुस्स्ननमभ्यर्चकुर्यात्सकल्यहर्वकं ॥ वै
 शाखे सकलमासं मेषसंक्रमणं रवेः ॥ प्रातः सनियमः स्नास्ये प्रीयतां मधुस्स्ननः ॥ मधुहृतः

प्रसादेन ब्राह्मणानामनुग्रहात् ॥ निर्विघ्नस्तु मे पुण्यं वैशाखस्नानमन्वहं ॥ माधवे मेषगे भाने
 मुरारे मधुस्स्ननः ॥ प्रातः स्नानेन मेनाथफलदो भवपापहृत् ॥ तीर्थनामा परिज्ञाने तु स्मर्यते
 तत्रैव ॥ यदा नक्षत्रायते नाम तस्य तीर्थस्य भोदिजा ॥ तत्रैकं चारणं कार्यं विष्णुतीर्थमिदं लि
 ति ॥ अत्र त्रिकालं तुलस्यां विष्णुपूजा ॥ अश्वत्थमूले जलदानं च स्यादितत्रैवोक्तं ॥ अशक्त
 स्तु त्र्यहं स्नायात् ॥ तदुक्तं तत्रैव पात्रे ॥ त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां वैशाख्यां च दिनत्रये ॥ अपिसः
 स्यान्विधानेन नारो वापुरुषो पि वा ॥ प्रातः स्नातः सुनियतः सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ॥ यदा तु
 वैशाखे मलमासो भवति तत्र काम्यानां तत्र समाप्तिनिषेधान्मासद्वयस्नानं तन्नियमाश्च
 कर्तव्याः ॥ मासोपवासं चांशायणादितु मलमास एव समापयेत् ॥ तदुक्तं दीपिकायां ॥
 नियतत्रिंशदिनं त्वाष्ट्रमे मास्यारंभः समापयेत् मलिने सोपवासव्रतमिति ॥ वैशाख्यां वि
 धिवत् स्नात्वा भोजयेद्ब्राह्मणं दश ॥ दशैरसर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ वैशाखं शु
 क्तं तृतीयां अक्षय्यं तृतीया ॥ सा च पूर्वा ह्य्या पिनी ग्राह्या ॥ दिनद्वये पितृहत्या तौ तु परं वेति

निर्णयामतादौ स्थिताः। इयं युगादिरपि॥ आरते॥ यामन्वाद्या युगाद्या अतिथयस्तासु मानवः॥ स्नात्वा हत्वा जं
 न्साविद्वान्तं नत फलं लभेदिति॥ आदि सर्वा इव्यापिनीमाद्या॥ सर्वा इति सदा कार्यः शुक्लामनं युगादि
 यः॥ देवैर्कर्मणि विद्ये चरन्ति चैवापराङ्मुका इति नारदो ज्ञेयः॥ दिवोदासीये गोभिलः॥ वैशाख
 स्य तृतीया पूर्वे विष्णु कशोति वै॥ हयं देवान् गरुडः कृत्यं च पितरस्तथे॥ तस्मिन् यथे सारि गोविंद
 र्त्वादिषु प्येवं तेनेयं सर्वा इव्यान्ये वदिन इये तथा ह्यपि परा॥ इमा मुपक्रम्य गौ निनायकोपेता
 पुण्यकोटि प्रलदेति नारदो ज्ञेयः॥ उपवासे तु सर्वा॥ सवेद्यं तिथ्यती पातो युगमन्वाद्यस्तथा॥ स
 मुखो उपवासे स्युर्हनादावंति माः स्मृताः॥ इत्यनेन भट्टोदाहृतवचनात्॥ यत्तु निर्णयामतं कृतं
 तं॥ अमा आह मपराङ्मुका मुक्ता एष मन्वंतरादीनां युगादीनां विनिर्णय इति कालादर्शवतोक्तं
 धात्॥ आदि अपराङ्मुखेयवगाद्याः॥ वैशुक्ले इत्यादि वचनं तु विष्णु एजादिविषयिकमिति तस्म
 र्त्वात्तु गोभिलादिवचनविहृतं॥ कालादर्शो ज्ञेयः स कश्चिदप्युगादिविषयेति दिक्॥ अविशेषा
 हेमाद्रौ न विष्ये॥ वैशाखे शेषे तु तृतीयायां तेनैव च॥ गंगातोयेनरः स्नात्वा मुच्यते स

र्वा कस्त्रिषेः॥ तस्यां कार्यो यवै होमो यवैर्विष्णुं समर्चयेत्॥ यवान्वाद्यादि जाति न्यः प्रयतः प्राशयेद्यवानिति॥ अ
 त्रानविशेषस्तत्रैव न विष्ये॥ इमा उपक्रम्य॥ उदकं नान्सकलं न कान्सान्ता न्सर्वरसैः सह॥ यवगो रम
 चणकान्सक्तं न्दध्यादने तथा॥ ज्येष्ठिके सर्वमेवात्र सस्पदाने प्रशस्यतरति॥ देवी पुराणे॥ तृतीयायां
 तु वैशाखे रोहिण्ये संप्रजने॥ उदकं न प्रदानेन शिवलोके महीयते॥ तत्र मंत्राः॥ एष धर्मघटोदरो ब्रह्म
 विष्णु शिवात्मकः॥ अस्य प्रदानात्तप्येत्पितरो पितामहाः॥ गंधोदकालेलेभिर्भ्रंसान्नं कुं न फलान्वितं
 पितृभिः संप्रदास्यामि ह्यस्य मुपातिष्यतु॥ अत्र च आह पिडरहितं मुक्तं॥ अत्र राज्ञि भोजने प्रायश्चित्त
 मुक्तं मन्त्रिधाने॥ राज्ञो भुंक्ते बहिरतु मन्वादिषु युगादिषु॥ अभिस्वयं हि मंत्रं च जपेद्दशनपातकमिति॥
 अपराङ्मयः॥ कृतोपवासाः सलिलं ययुगादिने दिनेषु तु॥ तस्य सन्नादिसहितं तेषां लोकामहोदया इति॥
 वैशाखे मलमासे तु तत्रैव युगादिः कार्यः॥ दशरुसुनोत्कर्षश्चतुर्ध्वपियुगादिषु॥ इति हेमाद्रौ नृप्यं च
 वचनात्॥ अथोदकं नमन्वादिमहालययुगादिषु इति कालादर्शवता मलमासकृतं येषु परिगलान्
 ज्ञमहालययशब्देनेहमाधत्रयोदशी विवक्षितेति माधवः॥ स्मृतिचंद्रिकायां तु मासद्वयपिकर्तव्यमित्युक्तं॥

मन्त्रादिकं यो गार्हिकं आर्द्रं चापरपाक्षिकं ॥ मन्त्रादिकं तैर्ध्विकं च कुर्यान्नासद्येपि चेति ॥ उपरपक्षः दुर्म
पक्षः न तु महालयः तस्य तत्र निषेधात् ॥ मदनरत्ने मरीचिः ॥ प्रतिमासं मताहं च आर्द्रं पक्ष्यति वासरं ॥
मन्त्राहो च युगाहो च तन्मासो रभयो रपि ॥ प्रतिवत्सरं त्रिपमाणं वस्यादि आर्द्रमिति तत्रैव व्याख्याति ॥
अत्र समुद्रस्नानं महाफलं ॥ तदुक्तं पृथ्वी चंद्रोदये सौरपुराणे ॥ युगाहो तु नरः स्नात्वा विधिवत् कृत्वा
वर्णं लब्धं ॥ गोमूत्रं हस्तप्रदानं स्य कुरुते फलं हि यत् ॥ तत्फलं लभते मर्त्यो भूमिदानं स्य च धुनं वि
ति ॥ अयं निर्णयः ॥ सर्वयुगादिषु बोध्यः ॥ इयमेव तृतीया परशुरामजपंती सा च प्रदोषव्या
पिनी ग्राह्या ॥ तदुक्तं ॥ भार्गवा च नदीपिकायां स्फुटं भविष्ययोः ॥ वैशाखस्य सिते पक्षे न ती
यायां पुनर्ध्वसौ ॥ निशायाः प्रथमे यामे रामा ख्यः समये हरिः ॥ रेणुकायास्तु योगभीदवती लोका
विस्वयमिति ॥ दिनद्वये तद्या सावंशतः समव्याप्तौ च परा ॥ अन्यथा पूर्ववत् ॥ तदुक्तं तत्रैव भविष्ये ॥
शुक्ले नतीया वैशाखे शुद्धो पोष्यादि नक्षत्रे ॥ निशायां पूर्वयामे चेदुत्तरान्यत्र पूर्ववति ॥ वैशाखशु
क्ले तृतीया सप्तम्यां गंगोत्पत्तिः ॥ तदुक्तं पृथ्वी चंद्रोदये आले ॥ वैशाखशुक्ले सप्तम्यां जमुना जायते
पुरा ॥ कोधासीतापुनस्त्यक्ता कर्णदेव्या चतुर्दश्यात् ॥ तां तत्र प्रजयद्देवीं गंगामग्निरभ्रखल

मिति रयं शिवाचारान्मध्याह्न्यापिनी ग्राह्या ॥ दिनद्वयेपि तद्या सावेकदेशव्याप्तौ वा द्वावर्षा युग्मवाक्या
त ॥ वैशाखशुक्ले द्वादश्यायां विशोषो हेमाद्रौ ॥ पंचाननस्यो गुरुभूमिपुत्रो मेघरविः स्याद्यदि शु
क्ले पक्षे ॥ मासाभिधानां करभेण युक्ता तिथिर्व्यतीपात इति ह योगः ॥ अस्मिन्तु गोभूमिपुत्रो मेघर
विः स्य हरिः एव स्य दग्नेन सर्वं परिहाय पापं ॥ सुरत्वं मिदं लभन्ता मयले मर्त्या अपि संलभते मनु
ष्याति ॥ पंचाननः सिंहः ॥ मासाभिधानां तिथिर्द्वादशी ॥ करभो हस्तः ॥ वैशाखशुक्ले चतुर्दशी न
सिंहजयंती सा च प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या ॥ तदुक्तं हेमाद्रौ नृसिंहपुराणे ॥ वैशाखे शुक्ले पक्षे तु च
तुर्दश्यां निशामुरवे ॥ मज्जन्मसंभवं पुण्यं व्रतं पापप्रणाशनं ॥ वर्षवर्षे तु व्रतं व्यंममसंतुष्टिकारं
एवमिति ॥ दिनद्वये तद्या सावंशतः समव्याप्तौ च परा ॥ विषमव्याप्तौ त्वपि व्याप्तिमती दिनद्वयेप्यव्या
पिनी ॥ पूर्वदिने गौणकालव्याप्तेः सत्वात् ॥ परदिने च तदभावात् ॥ अस्यां च संकल्परूपव्रतेषु
क्रमेण मध्याह्ने एव कर्तव्यः ॥ ततो मध्याह्ने जायानद्यादौ विमले जले रत्युपक्रम्य ॥ परिधाय ततो वा
सो व्रतकर्म समादयेदिति तत्रैवोक्तं ॥ अस्यामेव योगविशेषेण प्राशस्त्यं तत्र समर्थं ॥ स्वातिनक्षत्र
योगे न शनिवारमहव्रतं ॥ सिद्धियोगस्य संयोगे बलिजे करणे तथा ॥ पुंसां सोभाग्ययोगे न भर्त

चैव योगतः॥ तथापि॥ अभियोगे विनापि स्यान्महिनं पापनाशनं॥ तथा॥ सर्वेषामेव वर्णनामधिका
 शस्तिमव्रते॥ विज्ञायमहिनं यस्तुल्यं घयेत्या पवन्तरः॥ स्यातिनरबन्धोरं यावच्चंद्रिद्याकरो॥ अतए
 वेदं नित्यं काम्यचेत्याहुः॥ वैशाखपौर्णमास्यां योगविशेषः स्मर्यते॥ वैशाखी कार्तिकी माघी तिथयो
 तीव्रदजिताः॥ स्नानदानविहीनास्ताननेयाः पापानंदनेति॥ इति वैशाखनिर्णयः॥ १४ अथ ज्येष्ठः॥
 ज्येष्ठशुक्लतृतीयायां प्रावृतं॥ तदुक्तं माधवीयिभविष्ये॥ अडेकुरुष्यलेनरं नारयं व्रतमुत्तमं॥
 ज्येष्ठशुक्लतृतीयायां स्नात्वा नियमतसरेति॥ सार्वविद्याग्राह्या॥ बहुतपात्तयारं सावित्री
 वटपेतकी॥ वस्माद्यमी च भूता च कर्त्तव्या संमुखीति थिरिति स्कांदोक्तेः॥ ज्येष्ठशुक्लदश
 मीदशहुरा॥ तदुक्तं हेमाद्रौ ब्रह्मे॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता॥ हरते दशापाप
 नितस्माद्दशहुरा स्मरते॥ ति॥ स्कांदे तु दशयोगाश्चेत्काः॥ यथा ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दश
 म्यां बुधहस्तयोः॥ गरानंदव्यतीपांतकन्या चंद्रवषेरवौ॥ दशयोगेनरः स्नात्वा सर्वपापै
 प्रमुच्यते इति॥ बुधजौ भयोर्विकल्पः॥ इयंच यत्र योगबाहुल्यसाग्राह्या॥ योगाधिभक्त्ये फा
 लाधिक्यात्॥ ज्येष्ठे मलमासि स्मरति तत्रैव दशहुरा कार्या न तु शुद्धे दशहुरा सुनो लषट्सु

ज्ञेः॥ स्कांदे॥ यांकांचित्सरितं प्राप्य दद्यादर्थं तिलोदकं॥ मुच्यते दशभिः पापैः समहापातकैरपीति॥
 अत्र विशेषः काशीखंडे स्मर्यते॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे प्राप्य प्रतिपदं तिथिं॥ दशाश्वमेधिवै
 स्नात्वा मुच्यते सर्वपातकैः॥ एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्नायी नरोत्तमः॥ आ १ शुक्लपक्षे दशमी
 प्रतिजन्माघमुत्तरजेत॥ तथा॥ लिंगं दशाश्वमेधे शृङ्गदशहुरा तिथौ॥ दशजन्माजितेः पापै
 स्सज्यते नात्र संशयः॥ ज्येष्ठशुक्ले कादशी निर्जला॥ तत्र निज्जैव मुपोष्य निषेज्यो जलकुं जात्य
 हात्॥ इति निर्णयाम्ते उक्तं॥ ज्येष्ठी पौर्णमास्यां सावित्री व्रतं॥ तदुक्तं स्कंदभविष्ययोः॥ ज्येष्ठ
 १४ मासि सिते पक्षे दशद्वयारजनी मुखे हस्तपुक्रम्य॥ व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य दिवा रात्रिस्थिरा भवे
 त्॥ इत्युक्तेति उपसंस्तं॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे पूर्णिमा स्यात्तया व्रतं॥ चौरां पुरामहाभक्त्या
 कथितं ते महाव्रतं न घेति दाक्षिणात्याश्चैव चरेत्ति॥ पश्चात्सादृश्यं तु अमावास्यायामेवाच
 रति॥ तथोक्तं निर्णयाम्ते भविष्ये॥ अमाया च तथा ज्येष्ठे वटपुत्रं महासती॥ त्रिरात्रोपो
 धितानारी विधिताने न रजयेत्॥ अशक्तौ तु त्रयोदश्यां न कं कुर्याज्जिते क्रिया॥ अयाचितं
 चतुर्दश्याममायां समुपोषणमिति॥ हेमाद्रौ हि निस्तुभादपरदक्षिणमायामुक्ते॥ तच्च नैव नो

माधरति॥ अत्र परिभाऽमावास्यापूर्वविदेग्राह्ये॥ अतविधानकर्तव्या अमावास्याचपरिभायाः
 ॥ वर्जयित्वा सूर्येष्टसावित्रीव्रतमुत्तममिति ब्रह्मैव तान्॥ यदा त्वष्टादशनाडिका चतुर्दशीतदाप
 रैव॥ पूर्वविदेवसावित्रीव्रते पंचदशी॥ तिथिः॥ नाष्टोष्ठादशभृतस्यस्युच्चैतत्र परेहनीतिमा
 धवोक्तः॥ अत्र परिमानुरोधेनैव यथा त्रिरात्रिसंपत्तिर्भवति तथा त्रयोदश्यादिमास्य॥ त
 स्याः प्राधान्यात्॥ ज्येष्ठमासैतिलान्दधासोर्गमास्याविशेषतः॥ अश्वमेधस्यस्युत्पत्त्येतस्या
 प्रीतिनसंशयः॥ यत्रविष्णुः॥ ज्येष्ठीज्येष्ठायुताचेस्यात्तस्याध्वत्रोधानरुतप्रदानेन नरोनराधि
 पत्यंप्राप्नोतीति॥ इयमन्वादिरेषि॥ साष्टवोदकीग्राह्येत्युक्तं॥ तथाऽपरावैवामनपुराणे॥ उत्त
 रवैर्भावनं चतुर्लवत्तसंवेदनं॥ त्रिविक्रम्यप्रीत्यर्थं तत्तव्यज्येष्ठमासिलिति॥ इति ज्येष्ठमा
 सनिर्णयः॥ अथाष्टादः॥ ॥ ॥ आषाढशुक्लदशमीपरिभासी चमन्वादिः॥ पूर्वाह्नव्याधिनी
 त्युक्तं॥ आषाढशुक्लद्वादश्या अनुराधायोगरहिताया पारणकुयीत्॥ तथा चैमाद्रो भावेव्य
 आभाकाशितपक्षेषु मेत्रश्रवणरेवती॥ संगमनरुहोत्तम्यद्वादश्याद्वादशीरिति॥ आषाढभाद्र
 पदकार्तिकशुक्लद्वादशीषु अनुराधाश्रवणरेवयोगेन पारणकुयीदित्यर्थः॥ अत्राविशेषो वि

स्तुधर्मोत्तरे॥ मैत्रास्वयादेस्वपितीहविष्णुः पौष्मस्यपादे प्रतिबोधमेति॥ अतेश्वमध्वपरिवर्तमेतिसुपि
 प्रबोधिपरिवर्तनमेववर्ज्यं॥ आषाढशुक्लद्वादश्यावाविष्णुशयनोत्सवः कर्तव्यः॥ उक्तं चैमाद्रो ब्राह्मे
 एकादश्यांतुशुक्लायामाषाढे गवाम् स्मरिः॥ भुजंगशयने शेषेक्षीरार्णवजले सरेति॥ हिमाद्रौ भवि
 ष्ये॥ द्वादश्यां शुक्लपक्षे च प्रस्वापावर्तनोत्सवः॥ तत्रैव वाराहः॥ द्वादश्यां सखिवकायां नक्षत्राण
 मसंभवे॥ आभाकाशितपक्षेषु शयनावर्तनादिकमिति॥ अत्र द्वादश्यामिति पारणरुमात्रं वि
 वाहितं॥ पारणरुहवरात्रे घंटादीन्वाद्येभ्यो हुरितिरमाच्येन बंडिकोक्तः॥ निशि स्वापो दिवो स्ना
 नं तथायां परिवर्तनं॥ पादयोगो यदानस्यादक्षेणापितदा भवेत्॥ द्वादश्यामक्षसंयोगो पाद
 योगो नकारणमिति॥ वाराहान्॥ इदं चमलमासेन कार्यं॥ ईशानस्य बहिर्विदमोः शयने परिवर्त
 नमिति कालादर्शनिषेधात्॥ अत्र चातुर्मास्यवृत्तान् भोदप्रयते॥ आषाढस्य सितपक्षे एकादश्या
 मुपोषितः॥ चातुर्मास्यव्रतकुर्याद्वल्लिचिन्नियतानरः॥ अस्य नियतं तत्रैवोक्तं॥ बाष्पिकाश्रुतुरा
 मासान्वाहयेनैव चिन्नरः॥ व्रतननाचे दाप्रतिकिंत्विषं वत्सराद्भव॥ असंभवे तुलाकृतकर्तव्यं
 तस्य तलं रिति॥ अस्यारभः॥ शुक्रस्तादावपिकार्यं॥ न शशवनमोहं च शत्रुर्वा नैवातिथिः॥ खंड

चित्तयेदोर्तुमास्यविधौनरशतिवृद्ध्यगार्थेत्तेः॥ इदंचद्वितीयाद्यां न विषयः॥ तथा॥ आद्योचम
 ध्येद्वितीयाद्यां नो भवत्येव॥ अशुचिर्वापि यदि स्थीयदिवापुमान्॥ अतमेतन्नरः॥ अथ
 ते सनेपातकेरिति भार्गवाचनदीपिकायां स्कांदेत्तेः॥ शारब्धस्तुतं न स्यादनारब्धं तुस्त
 वेमिति॥ विष्णुवचनात्॥ यनु॥ असंकांतं तथा मासं देवेपि अचकर्मणि॥ मलमासं मश
 चवर्जयन्मतिमान्तरः॥ एतेहमादौ चातुर्मास्यप्रवरणं भविष्यवचनं॥ तस्यथमार्जविषयः॥ नतुप्रतिव
 र्षं चातुर्मास्यव्रतप्रयोगाणां भिन्नतया आशौचादिवाते द्वितीयप्रयोगोपिकयस्यादिति वाच्यः॥ प्र
 तिष्वर्षे च यः कुर्याद्देवं वै संमरन्तरि॥ देहतेति व्रदीप्तेन विमानेनार्क्षं वचसा॥ ओदते विष्णुलो
 के सोऽयमदरुतसंल्लवमिति हेमाद्रौ भविष्येवचनं न प्रयोगे कथावगतेः॥ अतमगहनप्रकारस्तु हेमा
 दौ भविष्ये॥ एवं तां प्रतिमां विद्वोः प्रजयित्वा स्वयं नरः॥ प्रभाषेताग्रतो विस्मोः दूताजलिपुटस्त
 था॥ चतुरो वाष्विकान्मासान् देवस्यो ह्यापनं विधिः॥ रमंकरिष्ये नि यमं निर्विघ्नं कुरु मे च्यत॥ इ
 दं व्रतं मया देव गृहीतं पुरतस्तव॥ निर्विघ्नं स हि मायातु प्रसादात्तव वंशने॥ गृहीते स्मिन्व्रते
 देव वं च त्वं यदिमं भवतु॥ तदा भवतु सर्वं लब्धसादा जनार्दन इति॥ भविष्ये॥ आबलवर्ज

६

येष्वाकं रुचिनापदे तथा॥ दुग्धमाश्रयमुजे मासिकार्तिके हि दलं यजेदिति॥ स्कांदे॥ माषमुहुमसूराश्च
 अणकाश्च कलिल्यकाः॥ निष्पावाराजमाषाश्च आढक्याः हि दलं स्मृतमिति स्कांदे॥ तत्त्वानुरीयतां
 नित्यानि चतुराश्रमवासिनो॥ अथमेमासिकवर्तयं नित्यं शाकं व्रतं नरः॥ द्वितीयमासिकवर्तयं द
 धिघृतममुत्तमं॥ पयोव्रतं तृतीयं चतुर्थं पिनिशमय॥ हि दलं वहुबीजं च वृताकं चैव वर्ज
 येत्॥ अतान्येतानि विषे इति शान्याहुर्मनीषिणः॥ तथा॥ जंबीरं राजमाषाश्च मूलकरं क
 मूलकं॥ कूष्मांडं चैश्वरं च अतुर्मास्ये त्यजेद्दुग्धः॥ तथा॥ विशेषाद्दरीं आधारीं कूष्मा
 ङ्गे चिचिंगीं त्यजेत्॥ जीर्णं पात्रीफलं गार्धक्यं च चित्कायशोधनमिति॥ स्कांदे॥ वार्षिकं
 तुरो मासान्मुसे च जनार्दन॥ मंचस्व द्वादशायनं वर्जयेत्प्रक्तिमान्तरः॥ अतो वर्जयेद्वाच्यं मासे
 मधुपरोदनं॥ पटोलं मूलकं चैव वृताकं न च भक्षयेत्॥ इत्यादि प्राक्प्राक् दशसुतुः॥ मूल
 पत्रकरीरामफलकांडा विरूढकाः॥ लवणपुष्पं कवचं चैति प्राक्प्राक् दशविधं स्मृतमिति स्कांदे॥ अथ
 स्कांदं अकरः॥ आचारप्रदीपः॥ इतः कां च कलिंगं च विष्णुद्वारजिः सदाः॥ उदरे यस्य जीर्णं तित
 त्यं दूरं तरो हरिः॥ जिः सदेति द्रुस्वपाठे दुग्धान्ते॥ जीसदेति दीर्घपाठे तु जीः सदेत्तेष्मा तकमिति य

१०
 न्वंतरिनिघंटः॥ निध्यावा राजमाषांश्चमस्त्रं संघितानि च॥ वंताकं चकलिंगं च सुप्ते देवविवर्जयेत्॥
 संघितानि लवणशकादीनि॥ अत्रैव तप्तमुद्राधारणमुक्तं॥ रामार्चनं नैदिकायां दृष्ट्वा चं प्रोदयेत्॥
 इदिविषयमिति निर्णीतं॥ आषाढे पौर्णमास्यां कोविला वृत्तमुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये॥ आषाढे पौर्णमा
 स्यां वै संध्याकाळ उपस्थिते॥ संकल्पयेन्मासमेवं श्रावणं प्रसह्य ह॥ स्नानं करिष्यान्नयनां ब्र
 ह्मचर्यं स्थितासती॥ नो ह्यग्निन चैतृपुष्यां करिष्ये प्राणिनां द्योमिति॥ अस्पृशत्तत्र तलाह्वा
 पाह्वा पिनी ग्राह्या॥ अत्रैव व्यासहो ज्ञात्वा॥ तत्र मध्याह्न्या पिनी ग्राह्या॥ दिनद्वये यित्वा त
 त्परे वेति संन्यासपद्धतिः॥ इत्याषाढे निर्णीतः॥ ४॥ अथ श्रावणः॥ ४॥ श्रावण शुक्ल तृतीया म
 ध्याह्न्या गृहं रक्षेत् प्रसिद्धा॥ सा परयुता मास्येति दिवोदासीयः॥ श्रावण शुक्ल चतुर्थी र
 वंयुता मातृविद्वां गणेश्वर इति वचनात्॥ श्रावण शुक्ल पंचमी नाग राजा या नमस्कार चिंता
 मरणोपरा॥ पंचमी नाग राजा यां कार्या षष्ठी समाप्तिता॥ तस्यानुतुषितानां गृहं रास चतु
 र्थीक॥ तिमदनरत्ना तावप्येवं॥ अत्र विज्ञातं हेमाद्रौ भविष्ये॥ श्रावण मासि पंचम्यां शुक्ल पक्षे
 न राक्षिपः॥ द्वादश्यां भयतो लोभ्या गामयेन विषो ल्बणाः॥ रजये द्विधिवर्द्धिरद्विधिवर्द्धि
 १०

कुशे॥ गंधपुष्पो पक्षरे श्रावणान्द्रिजतर्पणं॥ ये तस्यां पूजयंतीनां गान् भुक्तिपुनः सराः॥
 न तेषां सर्पतो वीरभयं न वतिकुत्रचिदिति॥ श्रावण शुक्ल द्वादश्यां दधि व्रतमुक्तं॥ तत्र तज्जाही ल
 निवेधः॥ तत्र दधि व्यवहाराभावात्॥ अत्रैव द्वादश्यां विदमोः पवित्रारोपणमुक्तं॥ हेमाद्रौ विष्णु
 रहस्ये॥ श्रावणस्य सिते पक्षे कर्कटस्योदवाकरे॥ द्वादश्यां वासुदेस्य पक्षे श्रावणस्य तं॥ द्वादश्यां
 श्रावणं वापि पंचम्यां मथवा द्विज॥ आनुकूल्येषु कर्तव्येषु च दश्या मथापि वा॥ तथा शिवे तु त
 त्रैव कालोत्तरखंडे॥ आषाढां तैश्चतुर्दश्यां न नृस्य न भसोस्तथा॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां पक्ष
 योरुभयोरपि॥ अधिवासनं तु दीविकायां॥ गोदोहां तरिते काले एवेद्युर्वाधिवासनमिति॥ गो
 एका लोरा मर्चनं दीविकायां॥ पवित्रारोपणं विघ्नाश्रावणे यदि नो भवेत्॥ कार्तिका वधि शु
 क्ला कर्कटं कर्तव्यमिति नारदः॥ अर्कं द्वादश्यां॥ हेमस्त्याप्यताम्रसोमेऽस्तत्रैः कोशेय पञ्चजैः॥
 कुशैः काशैश्च कार्पासैश्चासृणा कर्तितैः शुभैः॥ दूत्वा त्रिगुणितं स त्रिगुणी दूत्वा शुभ
 यत्॥ तत्रोत्तमं पवित्रं तुषष्टा सहशतैस्त्रिभिः॥ सप्तत्या सहितं द्वाभ्यां शताभ्यां मध्यमं

स्मृतं॥ साशीतिनाशतैवेकनिकुंतसमाचरेत्॥ साधारणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समाचरे
 त्॥ उत्तमं तृशतं रात्रिपंचाशत्पादशः कालविशेषे कृत्वा मुनयो विदुः॥ शिवपवित्रं तु तत्रैव शिवागमे
 एकादशभिर्वा सूत्रैश्चिंशता वा षष्ठ्युक्त्या॥ पंचाशता च कर्तव्यं तु त्यग्रं ध्येतरां॥ द्वादश ३
 गुणमानानि व्याप्ता द्वादशगुणानि च॥ लिङ्गविस्तारमानानि च तुरं गुलकानि चेति एतच्च नि
 र्णयः॥ न करोति विधानेन पवित्रारोपणं तु यः॥ तस्य सावत्सरी ए जातिफलं मुनिसत्तम॥ क्षमा
 भुक्तिः समायुक्तैर्नरैर्विष्णुपरायणैः॥ वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पवित्रारोपणं हरेर्हस्तिरेति॥ तत्रै
 वा क्तैः॥ आचरणं शुक्लं चतुर्दशी पूर्वयुता ग्राह्यं॥ चैत्रशुक्लं चतुर्दशी चतुः॥ अश्वीपाकर्म॥
 तत्रैव पूज्यं श्रवणं कार्यं॥ दिनद्वये श्रवणं तु तत्र ग्राह्यं॥ चतुर्दशमं कात्यायनैः॥ अर्कुरात्रा
 धस्ताच्चैः संक्रांतिर्गौरा भवेत्॥ उषाकर्मन कुर्वीत परतश्चेन्न दोषकृत्॥ इदं च कर्तव्यं
 भानो निषिद्धं॥ स च निषेधो नर्मदो नरनागविषय इति साधवीये पारिजातादिस्थितं॥ न
 र्मदो नरनागे तु कर्तव्यं सिंहयुक्तं॥ कर्कटे स स्थिते भानावुपाकुर्यात्तु दक्षिण इति च वना ११

त॥ केचित् सामगानोऽसंख्येयबाबुपाकर्मविधानात्तत्रैवास्योपसंहारः॥ चतुर्दशकरणावाक्य
 स्यान्नेयेयचेति वदति॥ एतच्च शुक्रास्तावदपि कार्यं॥ प्रथमं नस्तु तत्र न भवति॥ अग्निमासेन
 भवत्येव॥ सामगानोऽपि मासे भवत्येव॥ एतच्च सामगौर पराङ्मुखं॥ इतरैः पक्षैः॥ इदं च
 याजुषाः पर्वणिकुपुं॥ पर्वण्येतेन आपस्तंबे रूतं ग्राह्यं॥ इतरैः पक्षैः॥ इदं चोपासने ग्नौ कर्त
 व्यं॥ अध्याप्यैरचारैश्च इति पक्षे तु लौकिकामनो॥ अत्राश्वलायनेन श्रवणं कार्यं॥ आच
 रणं योर्गमास्यो श्रवणं कर्तव्यं॥ तत्रास्तमयुक्ता ग्राह्या॥ अस्तमिते स्थालीपाकं अपि
 त्योति स्म त्रात्॥ आचरणं चतुर्दशी पूर्वयुक्ता ग्राह्या॥ अस्तमिते स्थालीपाकं अपि
 त्वादे॥ आचरणं वक्रुले पक्षे चतुर्थ्या च विधेयं॥ तस्मिन् दिने व्रतं कार्यं संकशाच्यसुरे प्रज
 र्नीति॥ दिनद्वये लले पूर्वैव॥ मातृविज्ञे गणेश्वर इति वचनात्॥ अङ्गुलसागरे नारदः॥ ग
 द्दक्षिणगते सूर्ये पश्य गौः संप्रसूयते॥ भरणं तस्य निर्दिष्टं षड्भिः सैः॥ न संप्राप्यः॥ तत्र शोति प्र
 स्यामि येन संपद्यते शनं॥ प्रसूतोऽथ स्तनादेव नो गोविद्या दपयेत्॥ ततो हि मप्रकृवीत
 धृता क्ते राजसर्षपैः॥ आहुतीनां घृता क्ता मधुतं जुहुयात्ततः॥ व्याहृतिः श्राप्यो मः॥ सो

पवासप्रयत्नेन दद्याद्विधायदक्षिणमिति॥ अथर्ववेदिनां गृह्यपरिशिष्टे॥ माघे बुधे च महिषी आ-
 वलायद्वादिवा॥ सिंहैर्गावः प्रसूयन्ते स्वामिनो मृकृदाकाऽरति॥ अत्र तदुक्ता मृताख्याशोतिः
 कार्या॥ अथ वलादिमानं चतुष्टये ब्रह्मपक्षहिनीयास्तु अष्टन्यशयनव्रते॥ अत्र चंद्रोदनीयव्या-
 पिनी ग्राह्या॥ दिनद्वये सत्वे तु परेति निर्णयान्नते॥ नभः कृत्नत्तृतीया कृत्नी संज्ञापते॥ दिवोद-
 सीये॥ ननौ बह्वु चतुर्थी बहुलारव्या मध्यदेशे प्रसिद्धा सा यादृच्यपिनी ग्राह्या॥ दिनद्वये तथा-
 त्वेतु रवी॥ अथ गोपजायमानाशानं च कार्यमिति दिवोदासीये॥ अथ जन्माष्टमी॥ सा तु आमा
 तमासे पक्षे आचराय द्वाष्टमी कृत्नी मातमासे पक्षे नाष्टपद कृत्न जन्माष्टमी व्रते च नित्यं॥ ज-
 यंती व्रतं नुनित्यं काम्यं च॥ यस्मिन् वर्षे जयंती ख्यो योगो जन्माष्टमी तदा॥ अंतर्माता जयंती ख्यो
 दृष्टयोगः प्रशस्यते इति॥ माधवः॥ हेमाद्रिस्तु जयंती व्रतं भिन्नं॥ जयंती शुद्धा हि रात्रि विशेषवच-
 नः॥ अभिजिन्ना मन्वसत्रं जयंती नाम शर्वरी॥ मूर्तुर्लोचि जयंती मन्वसत्रं जातो जनाई नऽस्ति ब्रह्मा-
 वचनात्॥ तेन तद्युक्तरौ हिण्या गोराष्टवर्क काले खनिशीयं॥ समयोगे तुरो हिण्या निशीथे राज

सत्तम॥ समजातं गोविंदवाल्लक्ष्मीं चतुर्भुजः॥ तस्मात्तं दृजयेत्तत्रंति वद्विपुराणात्॥ एवं चरोहि-
 तीया गावेष्वर्द्धरात्रि व्यापिन्यष्टमी ग्राह्या॥ परदिने सन्नपिनक्षत्रयोगोऽकिंचिन्नुरः॥ बुधवा-
 सरादिवत्॥ यत्तत्कंदे॥ उदये बाष्टमी कांचिन्न वमी सकला यदि॥ लभ्यते बुधसंयुक्ता कृत्ना जाप-
 तस्य ससंयुता॥ अपि वसुश्रुतेनापि लभ्यते यानलभ्यं इति॥ तद्दानादिविषयः॥ उपवासाऽथ वलात्
 उदये चंद्रोदये इति व्याख्येयं॥ अर्द्धरात्रे तु योगो यं तारा पक्षद्वये सतीति तु विस्मयमौक्ते॥ अत्र किंचि-
 त्॥ उदयव्यापिनी ग्राह्या कृत्नी तिष्ठिस्तोषणे॥ निंबाकी नगवान्ये वा वाक्षितार्थफलप्रदः॥ इति
 हेमाद्रौ॥ निंबसप्तमी व्रते न विष्ये वचनं॥ निंबादिसप्तो प्रदायिना मोदयिष्ये वये॥ एव शिवरात्र्यादि
 कमपीत्याहुः॥ नक्षत्रो नादियंते प्रकरणे निंबसप्तमी व्रते नियंते तस्या न्यत्रागमना योगादिति दिक्॥
 श्रीकृष्णदेवकी च सुदेवपुत्रो दानं दादिति प्रतिमानिर्माला तस्य जनादि प्रकाशदिक् व्रतं हेमाद्रौ प्रसिद्धं
 न ज्ञेयं न विष्ये॥ चंद्रार्थं मंत्रो ह्योरोदाहृतं भूते अत्रिगोत्रसमुद्भवः॥ एता एता ध्यं मया दत्तं रोहि-
 ण्या सहितो मम॥ ज्योत्स्ना पतेन मस्तु न्यं नमस्ते ज्योतिषा पते॥ नमस्ते रोहिणीकांत अर्घ्यं नमस्ते
 वेतां॥ जातकं संवधायाय नमो नारगाय च॥ गृहहाणा ध्यं मया दत्तं देवक्या सहितो हरे॥

श्रवणमावास्यायां कुशग्रहणमुक्ते ॥ हेमाद्रौ हरीतेन ॥ मासेन भस्मे मावास्या तस्या र्जो ब्रूये
 मतः ॥ इति मरीचिवाक्यमुदाहृतं ॥ इदं च परित्तिमाभिप्रायणेति हरीतेन सहैकवाक्यतेव केचि
 नु मरीचिवाक्ये विदुः शीतमासपक्षमाश्रित्य महालयोत्तर्गतपक्षे कुशग्रहणमाहुरिति ॥ इति आ
 वणमास निर्णयः ॥ ६३ ॥ अथ भाद्रपदमास निर्णयः ॥ भाद्रपदशुक्लतृतीयाया हरितालिका
 वृतं तत्र पराग्याद्या ॥ मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि दिने गौरी वृतं परेति माधवी क्ते ॥ हरिता त्रिलिका लवपुर
 स्कारेण विषविदुः गुरु बचनानो देवो दासीये उदाहृतत्वात् ॥ भाद्रपदशुक्लचतुर्थी सामध्याह्न
 व्यापिनी प्रतीग्याद्या ॥ पूर्वदिने मध्याह्नव्याप्य नावेपरा ॥ तदुक्तं माधवीये चरुस्पतिवचने ॥ च
 तुर्थी गणनाद्यस्य मातृविद्वा प्रशस्यते ॥ मध्याह्नव्यापिनी चेत्यामरतत्त्वेऽप्येह नि ॥ दिनद्वये
 मध्याह्नव्याप्य नावेपूर्वा ॥ मातृविद्वा गरोत्तरं इत्युक्ते ॥ इयं विना मयोरतिप्रशस्ता ॥ भाद्र
 शुक्लचतुर्थीया भोमेनी केणवा युता ॥ महती मातृविद्वा शर्मा विदुः लभेन्नर इति निर्णयान्ते
 राह्ये ॥ अत्र चंद्रार्जुनं निषिद्धं ॥ तथा चापरा के माऽकं उयः ॥ सिंहादिव्ये शुक्लपक्षे चतुर्थी च

दर्शने ॥ म्रिय्याभिर्द्वैते कुर्यात्तस्या संप्रयत्तं तं सदा ॥ तद्दोषं शांतये सिंहः प्रमेनमिति वैपतेत ॥ श्लोकस्तु
 विष्णुपुराणे ॥ सिंहरूपेन मरुधील्लिहो जां बधनाहृतः ॥ मुकुमारकमारो दीप्तवस्त्रेषः स्यमेनकः ॥ भाद्र
 पदशुक्लपंचमी ऋषिपंचमी साहेमाद्रिमते परा ॥ सितामरयुता स्यात्येवमीति दीप्तिकोक्ते ॥ माधवी
 मते तु पूर्वोत्तरपंचमी न्यक्ते ॥ अत्र सत्ये निर्णयान्ते स्पष्टं ॥ भाद्रशुक्लपक्षे पूर्वोत्तरीया सा पूर्वमी ॥
 शुक्लपक्षे तिथिप्राप्तमासि भाद्रपदे भवेत् ॥ पूर्वोत्तरीया तु सायेयानोत्तरासाविधिप्राप्यते ॥ इति पुराण
 समुच्चये ॥ यत्तु ॥ मरुत्तं रोहिण्येवमाहर्वा वायदि परा ॥ पूर्वोत्तरीया तु साकार्या ज्येष्ठा मल्लंतुवर्ज
 येदिति ॥ रोहिणे नवमो मुहूर्तः ॥ उत्तराश्विनोत्तराश्विनवचने तस्य बीदिने ज्येष्ठादि योगे प्रष्टव्यं ॥ पूर्वोत्तरीया
 सदा स्याज्या ज्येष्ठा मल्लं संपुता ॥ तथा ॥ एतद्विदुः जिताहर्वाहं त्यपस्यानिना न्यथा ॥ नन्तरा युहोरा
 मल्लं तस्मात्तापरिवर्जयेदिति निषेधादिहेमाद्रौ स्थितं ॥ इदं चाग्रेसोदये कन्यार्केन कार्यं ॥ शुक्ल
 भाद्रपदमासि हर्वा संपुता यावत्तमी ॥ सिंहाके एव कर्तव्यं न कन्यार्के कदाचन ॥ सिंहस्यैवोत्तमास्त
 येनुदिते मुनिसत्तमेति मदनरत्ने स्कांदोक्तेः ॥ अगस्त्य उदिते तात एज्येदमृतोद्भवा ॥ वैधव्यपु

त्रशोकं च दशयुक्तां पंच चेति तत्रैव दोषोक्तेः ॥ इदं च ब्रह्मं स्त्रीणां नित्यं ॥ यान् दृजयते हर्षो मोहा
 दिरयथाविधि ॥ त्रीणि जन्मानि वै चर्यन्ते नते ॥ नात्र संशय इति पुराणसमुच्चयात् ॥ यदा ज्ये
 ष्ठादिकं विना एभी न लभ्यते तदा तत्रैवोक्तेः ॥ कर्तव्या च कर्तव्येन ज्येष्ठा मृत्युदो न वेत् ॥
 हर्षो नित्यं यदेतज्ज्यानं वै ध्यायितुं नयेत् ॥ अत्र विधिर्न रत्नं न विध्यै ॥ शुश्रोदु प्रजाता
 यो हर्षो यो ब्राह्मणे तमः ॥ स्यात्पुत्रिं गंतो गंधैः पुत्र्यैः पुत्रैः समर्चयेत् ॥ तथ्यस्तौ द्विजश्रे
 ष्ठे अध्येष्टा त्रिलोचने ॥ हर्षाश्मीम्यो विधिनस्तु जयेष्टु ह्यान्विता ॥ तत्र मंत्रः ॥ त्वं ह वै मृत
 जन्मा सि वं दता सि सुरो नमैः ॥ सो नाग्यं संततिं हं देहि सर्वं कार्यं करी भव ॥ यथा शाखा प्रशा
 खानि विस्तृता सि मही तले ॥ तथा ममापि संतानं देहि त्वमजरा मरमिति ॥ अत्राग्निपूजनं
 स्येत् ॥ अनाग्निपूजनं श्रीयाद नैदधिकलं तथा ॥ अक्षरलक्षणं ब्रह्मन् श्रीयान् भुतान्विता
 मिति न विध्यै ॥ अत्रैव ज्येष्ठा एवोक्तमाधवीयेत्कीदं ॥ मासि भाद्रपदे शुक्लपक्षे ज्येष्ठदश
 मी सुते ॥ यस्मिन् कर्मस्मिन् दिने कुर्याज्ज्येष्ठायाः परिदृजनमिति ॥ इयं ज्येष्ठा योगवशेन एव परा

१७

नाग्यायाः ॥ दिनद्वययोगे पराएवैव अयोग एवैव ॥ नैव म्यासहकार्यास्यादृष्टमीनात्र संशयः ॥ मासि भा
 द्रपदे पक्षे शुक्ले ज्येष्ठदशम सुते ॥ तत्रियं स्मिन् दिने तस्मिन् ज्येष्ठायाः परिदृजनमिति तत्रैवोक्तेः ॥ यत्
 स्मिन् दिने भवेज्ज्येष्ठामध्याह्नाहूर्ध्वमप्यणु ॥ तस्मिन् ह्यप्येव राजान्यनाभे सर्वं वासर इति ॥ इदं च केवलं त्रि
 केवलं नक्षत्रे कोत्तमाह्ये ॥ प्रत्यादिकं तथा मुक्तं न ज्येष्ठा दैवतं प्रति ॥ ज्येष्ठा व्रतं पञ्चविहितं केवलं तिथावेव
 चरे दक्षिणीयं केवलं ही इति दक्षिणात्याज्यास्तु क्रहो एव कुर्वन्ति ॥ तथा ॥ मैत्रेणावाहये देवी ज्येष्ठा यो नु प्ररज
 येत् ॥ मूले विसर्जये देवी त्रिदिने व्रतमुत्तममिति ॥ तत्र मंत्रः ॥ ज्येयै ते नमस्तुभ्यं श्रेष्ठा ये ते नमो नमः ॥ शर्वा ये ते नम
 स्तुभ्यं शाक्यै ते नमो नमः ॥ ज्येष्ठे ज्येष्ठे नमो निष्ठे ॥ मिच्छेत्सत्यं वादिनी ॥ समुद्रमथने देवि ज्येष्ठा देवि नमोस्तुते ॥
 भाद्रपद शुक्ल दशमं श्रवणं योगरहितायां पारणकुर्वीत ॥ अभावात् शितपक्षे चितिदिनो दासह तगवनी ताड
 ध्ये कादशी मोहा साराणं श्रवणे यदि करोति हंति तत्पुण्यं द्वादश द्वादशी नवमिति तत्रैव उक्ता दश ॥ अथ प्रति
 पक्षयः मार्कंडेयः ॥ विशेवेण मही पाठ्यं श्रवणं यदि वदते ॥ तिथिश्च वेन कर्तव्यं द्वादशी ॥ त्वं पापे न हि ॥ इतश्च श्रव
 णं नक्षत्रं त्रैधा विभज्य मध्यमं विंशति पठिकयोगं त्यक्त्वा पारणं कार्यं तदुक्तं चिस्तुभ्यं ॥ शुते श्रमधे परि वर्ततेति

सुतप्रबोधपरिवर्त्तनमेव। बर्ज्यमिति। केचित्तु। अतुहा विभज्यमधमपादे बर्ज्यमित्याहुः। अत्रैव विस्तृपदेत
 या। शक्रमुखापये इजाविश्वश्रवणदेवती। इमेव श्रवणहादशी। तत्रैकादश्याहादशी श्रवणयोगे सैवो
 योष्या। विस्तृष्टं खलोरव्ययोगावतु। एकादश्या श्रवणयोगाभावे वि। तदिना भवेदेत श्रवणस्य एकादशी।
 योगादेव विस्तृष्टं खलोरव्यमिति हेमाद्रिमतनिर्णायकते च श्रवणस्यैकादशी। अथाहादशी। अथा योग एव वि
 स्तृष्टं खलोरव्यमिति। यदि नीथानंतरं स्वर्योद्यावपि कला मा जमपि श्रवणार्थं तदा दूर्वैय। दिवोदासी
 येतु रात्रेः प्रथमयामे श्रवणयोगे दूर्वा। अन्येषां तरे स्पृक्तं। शृंगुधवारः। ति प्रशस्ता। यरात्वेकादश्येव श्र
 वणयुतानेकादशी। तदा एकादश्यामेव ब्रतं भवति। पराहादशी। कृत्स्नं युतातराशकं उभयत्रोपबसेत्। अश
 क्तस्तु एकादश्यागोणे पञ्चासे ब्रह्माहादशी। मुपवसेत्। इदं ब्रह्म ब्रतमिति गोडाः। नित्यमिति राक्षिणाल्याः।
 पारणतुभयोते अन्यतराते वा कुपीतु। भाइपदे श्रवणस्यैकादश्यामध्याह्ने वामनावतारः। तत्र यामनराजा
 निमादानादिकं ब्रतं हेमाद्रिस्थितं। श्रवणयुतश्रुदेकादश्या आत्मभेतुं शशी विहापि श्रवणयुताग्नाह्वा। तथा
 चमदनरत्ने बहिपुराणे। दृश्यैकादशी यत्र लानोपाध्या भवेत्तिथिः। श्रवणेन तु संयुक्ते क्तोपाध्या सर्वका

१५

मरेति। अस्योहादश्या दुग्धव्रतसंकल्पः। दुग्धव्रते तु पायसादिकं बर्ज्यं। दधिद्युतादयस्तद्विकारास्तु ग्राह्या एव। नन्वेव
 धिन्यादिहीरनिबन्धे पिष्टादिग्राह्यस्यादिकं बर्ज्यमिति चेत्। तत्र वा च निबन्धे धसत्वात्। तदा हापराकैशंखः। हीरा
 पिथान्यभक्ष्याणि तद्विकाराश्च नेबुधः। समणभ्रतं कर्पाययत्नेन समहित इति। प्रतंगो मूत्रपावकः। भाइपदे च तु दृश्या
 प्रनंतव्रतं। तत्र हि मुहूर्तोप्योदपिकीर्मास्ते स्पृक्तं। तिमाध्वः। दिवोदासी येतु मध्याह्ने नो ज्ययेवेलायामिति राधायां
 धरात। मध्याह्ने व्यापिनी ग्राह्यः। स्मृक्तं। सिंहो स्वर्ये एकविंशतिदिनोपरि अगस्त्या दयः। उदेति याम्या हरि सके माइने
 रोकाधिके विंशतिमेहागस्त्य इति दिवोदासी दाहदवचनात्। तत्र काशमयी प्रतिमा कृत्वा तस्मिन्नादिकं अगस्त्यः ख
 नमान इत्युच्चार्य च दद्यादित्यादि ब्रतं हेमाद्रिस्थितं। भाइपदेषो मास्यां प्रवितामहा सरास्वी नृदिश्य आहुं कार्यं। तदु
 क्तं हेमाद्रौ ब्राह्म मार्कंडेययोः नादी मुखानां प्रत्येकं न्याशशिगतेरौ। पौर्णमास्यां तु कर्तव्यं वाराहवचनं पथेति। नादी
 मुखत्वे चोक्तं तत्रैव। पिता भविता महश्चेत्तथैव प्रतितामहाः जयोहाशु मुखालोते पितरः परिकीर्त्तनीः। तेभ्यः सर्वतराये
 च प्रजावंतः सुखे धिताः। ते तु नादी मुखानां नादी समृद्धिरिति कथ्यते। एतद्विनियं प्रत्यक्षमिति क्तं। अत्र मातामहा क
 र्याः। पितरो यत्र ह्यंयेत त्रमातामहा प्रविशति योभ्योक्तेः। पितृशब्दस्य पितृभावा पन्नमात्रपरत्वात्। जनकपरत्वे बहुव

चनासामंजसंस्यात्। आद्यैकेतुवचनानिचरति॥ अथमहालयः। एष्वी चंद्रोदयेष्टुमनुः। आषाढी मवपिंत्वा पंचमं प
 क्षमाश्रिताः। कांक्षितिपितरः क्लृष्टा अन्नमप्यन्वहं जलं। ब्रह्ममार्कंडेययोः। कन्यातेसवितरि धान्य लानितुषोडश।
 क्रतुमिस्तानितुल्या निरुद्धा हतं षोडश तंत्रे धायातं। तिथिदद्या पक्षस्य षोडश दिनस्य आद्यद्वयार्थे इत्येकः पक्षः।
 आद्यपदसंज्ञा मासहेति द्वितीयः। आश्विनशुक्ल प्रतिपदा सहेति तृतीयः। रतु पंचपक्षः। पक्षः पंचम्यादिः। २ अष
 ष्यादिः ३ दशम्यादिः ४ एकस्मिन्दिने वा आद्यमिति पनया चणोत्तमः। अथापरपक्षे आद्यपितृभ्यो दद्यात् पंचम्यादिद
 श्र्यां तं अषम्यादिदशम्यादि सर्वस्मिन्प्येति हेमोदो नागरखंडे। आषाढ्याः पंचमै पक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे। पोर्वं आ
 शुभं नरः कुर्यादेकस्मिन् पिवासरे। तस्य संवत्सरं या वत्संतुषाः पितरो ध्रुवमिति। स वत्सं हा लयेव ज्योतिष्यादि कष्टधी
 चंद्रोदये। प्रयोगपारिजातादौ उक्तं बशिष्ठः। तंदायो मार्गवदिने चतुर्दश्यां त्रिजनेषु। एषु आद्यं तद्वत्संतुषाः
 अधनक्षपात्। जन्मभं त्रिदशरे त्रिजन्मानि। अस्यापवादो हेमोदो। अमापाते भरण्याः चतुर्दश्या पक्षमध्यक
 तथ्या। नतिथिं च नक्षत्रं वारं च न विचारयेत्। माधवीयेत्। माधवीये मदनरत्नपादिजातादिष्वप्येवं निर्णयुद्वि
 कायो तु पितृमृताह वि सर्वत्र निषेधापवादोक्तः। आषाढ्याः पंचमै पक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे। मृताहं तु निपितु
 र्वावे आद्यदास्यमानवः। तस्य संवत्सरं या वत्संतुषाः पितरो ध्रुवमिति नागरखंडोक्तेः। यातिथिप्यप्यतां तस्य मृता

६

(The text in this section is written upside down and is largely illegible due to extreme fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a continuation of the astronomical or astrological content from the top section.)

चनासामंजसंस्यात्। आर्द्धकेतवचनान्तिवर्तिः। अथमहालयः। एध्वी चंद्रोदयेष्टमनुः। आषाढी मवर्षित्वा पंचमेप
 क्षमाश्रिताः। कांक्षितिवितरः। क्लृष्टा अन्नमयन्त्रं हजलं। ब्रह्ममार्कंडेययोः। कन्यातेसवितरि धान्यहानेतुषाडश।
 क्रतुमिस्तानितुल्या निरुद्धा हतषोडशत्वं त्रेधाव्यातं। तिथिर्वापक्षस्य षोडशदिनस्य आर्द्धवर्षे इत्येकापक्षः।
 भाद्रपदशर्णिमासहेति द्वितीयः। आश्विनशुक्लप्रतिपदासहेति तृतीयः। रुरुपंचपक्षः। पक्षः १ पंचम्यादिः २ अष
 ष्म्यादिः ३ दशम्यादिः ४ एकस्मिन्दिनेवा आर्द्धमिति पंचम्या चर्चोत्तमः। अथापरपक्षे आर्द्धपितृभ्यो दद्यात्संभ्रम्यादिद
 श्यां तं अषम्यादिदशम्यादि सर्वस्मिन्नेति हेमाद्रौ नागरखंडे। आषाढ्याः पंचमेपक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे। योर्वैश्रा
 ष्णनरः कुर्यादेकस्मिन् दिवाकरे। तस्य संवत्सरं वा वसेत्तथाः पितरो ध्रुवमिति। स वृत्तमहालयैव ज्योतिष्यादिं पृथ्वी
 चंद्रोदये। प्रयोगपारिजातादौ उक्तं वशिष्ठः। नंदायो भार्गवदिने चतुर्दश्यां त्रिजनेसु। एषु आर्द्धनकुर्वन् महीष
 त्रधनक्षयात्। जन्मभंजि रत्नरेत्रिजन्मानि। अस्यापवादो हेमाद्रौ। अमापाते भरणी च द्वादश्यां पक्षमध्यके
 तथा। नतिथिं च नक्षत्रं वारं च न विचारयेत्। माधवीयेत्। माधवीये मदनरत्नपारिजातादिष्वेव निर्णयदीपि
 कायां तु पितृमृताह विषवर्जनिषेधापवादोक्तः। आषाढ्याः पंचमेपक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे। मृताहितु निपित
 र्वा वैश्राद्धदास्यमानवाः। तस्य संवत्सरं वा वसेत्तथाः पितरो ध्रुवमिति नागरखंडोक्तेः। यातिथिर्यस्य ता तस्य मृता

१६

हेतुप्रवर्तते। सातिथिः पितृपक्षे तु एजनीयाप्रयत्नतश्चति। कात्यायनोक्तेश्च। अत्रिः। महालयेष्टयाहेचदर्श
 पुत्रस्य जन्मति। तीर्थे च निर्वपेत्पुत्रान्नरविवादिकेषुपि। कात्यायनः। अष्टाक्षः पक्षमध्ये तु करोत्यकदिने कंषदा
 निषिद्धे। पिदिने कुर्यात्सिद्धदानं पश्चिमादिभिः। यत्तु स्मृत्यर्थसारे। विवाहव्रतचूडसु वर्षमर्द्धतदर्थकं। पिंडदा
 नं मृदास्नानं न कुर्यात्तिलतर्पणं। अस्यापवादमाह। दिवा दालीये बहस्पतिः। श्रीतीर्थसंवत्सरे व्रते पितृपागेम
 हा लये। पिंडदाने प्रकुर्वन्तु ग्रादि भरणी मध्ये। महालये गृह्या आर्द्धे मातापित्रो मृतो हनि। ब्रह्मो हाने विकुर्वन्त
 पिंडनिर्वापयुंसदेति। सन्यासिनां तु द्वादश्या आर्द्धकार्यं विशेषतः। यतीनां च वनस्थानां वस्त्रदानां विशेषतः।
 द्वादश्यां विहितं आर्द्धकक्षपक्षे विशेषतः तिथ्यौ चंद्रोदये संग्रहोक्तेः। रदच आर्द्धमने नैव कर्तव्यं। मृताहं ज
 सपिंडं च गृह्या आर्द्धमहालयं। आपन्नोपिन कुर्वीत आर्द्धमामे न कर्हिचित्। रति स्मृतिरप्येण कवोक्तेः।
 अथा जदेवताः संग्रहे च वनं। तातां व्रतितयं सपत्निजननी मातामहादित्रयं सत्स्त्री स्त्री तनयादिता त्रिजननी
 स्त्रियातराः सः स्त्रियः। तातां वा सभगिन्यपत्यं वयुर्गजायापिता स कुरुः। शिष्याः साः पितरो महालयविधौ
 तीर्थे तथा तर्पणे। अस्मार्थः। तात त्रयी प्रातः त्रयी च। अत्र विशेषः स्मृतिरप्येण गालवोक्तः। अनेकमातरो यस्य

आदेचापरपक्षके। अर्घ्यदानं पृथक्पुण्यापिंडदानं च निर्वपेत्। जीवन्मातृकस्तु सापत्नमातुरे को द्विष्ट
 कुर्यान्नपार्यणं। सत्प्रीतिः। मातामहादित्रयं सपत्नीकमित्यर्थः। तथा च नवदेवत्वमुक्तं हेमाद्रौ। महाल
 ये गद्या आदेरक्षौ चान्वएकासु च। नवदेवतमेवैश्वरोषं पादपोरुषं विदुः। विभवे सति मातामहादीनां प
 यकायै। महालये गद्या आदेरक्षौ चान्वएकासु च। तेयं द्वादशदेवस्यंती प्रोक्ते मद्यासु चेति निगमोक्तेः।
 तातभ्यातापितृभ्यश्च जन्नीभ्यातामासु संस्काराः। तस्मिन् पितृव्यस्त्रियः मातुला
 नीभ्यातजायापितृष्वस्तमातृष्वस्तस्वभगिन्यपत्यभर्तृयुताः। तेन सापत्न्यायै सधवायै इति प्रा
 योगः। एतासु सतीषु तत इज्जर्गदिष्टे तद्वारलोपात्। जायापिताश्वसुरः अत्र श्वसुरपि बोध्या
 तथा चेहरे। उपाध्यायगुरुष्वभ्युपितव्याचार्यमातुलाः। श्वसुरभ्याततमुत्र स्तुलिकशिष्य
 पोषकाः भगिनीस्त्वामिदो हि जयामातृभगिनीसुताः। पितरपितृपत्नीनां पितृमातृश्वयास्वसा
 सखि इत्येव दशिष्या धास्तीर्थे चैव महात्मने। एको द्वि विधानेन पूजनीयाः प्रयत्नतः। अत्र क्रमा
 न्यत्वे पयाचार व्यवस्थाः। अत्राशक्तौ चतुर्विंशतिमतं। एकस्मिन् ब्राह्मणे सर्वानाचार्यादीन् प्र

१७

रजयेत्। द्वादशशवापिंडान् द्वादशकरुणं नतु। विधवायास्तु विशेषः। स्मृति संग्रहे। चत्वारि पार्वणानि
 द्विविधवायाः सदेवहि। स्वभर्तृश्वसुरादीनां मातापित्रोस्तथैव च। ततो मातामहानौ च आदुदानमुपक्रमे
 त्। तथा श्वश्रूणांच विशेषेण मातामह्यास्तथैव च। विधवाकारवेष्ट्याद्वयथाकालमतेद्रुता। विधवा
 स्वयंसंकर्यं कृत्वा न्यब्राह्मणद्वाराकारयेदित्युक्तं। प्रयोगपारिजाते। अत्रैकपाको वैश्वदेवतंत्रं वि
 हिष्टैकमिति स्मृत्यर्थे सारं। अत्रैको द्विषु पाणिहोमः। पिंडांश्च द्विजांस्तिकइत्याचार्याः धरि लोचने
 विश्वेदेवौ प्रतिदिनं च प्रयोगभेदाद्विहिता भेदाः। प्रयोगेभ्यादेव द्वादशैते कालहेमाद्रौ स्थितं। एतश्च
 संन्यस्तपितृकेण जीवस्यितृकेण पितृकार्यं। ब्रह्मोत्पीयं च संन्यस्ते ताते च पतिते सति। एभ्यो वपितादय
 तेभ्यो दद्यात्स्वयंस्तु इति काल्यायनोक्तेः। पत्न्युक्तोऽप्युक्तः। दशोऽष्टादशगद्या आदेः आदौ चापरपक्षिकं।
 नजीवत्यितृकेण पिंडरहितं कार्यं। मुंडनं पिंडदानं च प्रेतकर्म च सर्वेषां। नजीवस्यितृकाः कुर्यादुवि
 लीपतिरेव चेति दक्षोक्तं। अन्वेषक्यामातृवार्धिकादौ वचनाद्भवति। तथाप्यगलेयः। पिंडो यत्र यत्र निवर्त
 तमद्यादिकथंचन। साकल्यतु तदा कार्यं नियमाब्रह्मवादिभिः। अत्र आहंगतर्पणं। पक्ष आदि प्राति

ने६

दिनश्राद्धोत्तरं। सकृन्महालयेत परे हि कार्या। न दुक्तं नारदीये। पक्षश्राद्धं यदा कुर्यात्तर्पणं च दिने दिने। स ह्य
 महालयै चैव परे हनि लिलो दकमिति। युक्तसंग्रहे। पक्षश्राद्धे हिरण्यं च परे हनि लिलो दकमिति तत्सकृन्म
 हालयविषय। प्रयोगपारिजातगर्गः। कृत्स्नं मासपदे मासि श्राद्धं प्रतिदिनं भवेत्। वितृण प्रत्यहं कार्या निवि
 द्वाहं पितृर्पणं। इदं च नित्ये कार्या। मलमासे पितृकार्या। पित्रोर्नरणा प्रथमा वेत्तु कृता कृतमिति त्रिष्वलीले
 तौ। अत्र श्राद्धं भरण्या मतिप्रशस्ते। न दुक्तं मास्ये। भरणी पितृ पक्षे तु महती परिकीर्तिता। अस्या श्राद्धं
 तं येन सगया श्राद्धं कुरुते। पृथ्वी चंद्रोदये। न भस्या पर पक्षस्य हि तीयाय दियाम्यने। नृतीया चाग्नि
 ताशक्तिः सहिता प्रीति दायितुः। अस्मिन् पक्षे कपिला षष्ठी न दुक्तं वाराहः। न भस्य द्वादश पक्षे तु राहिरापीपा
 त भस्तु तैः। युक्ता षष्ठी पुराणज्ञैः कपिला पारिर्कीर्तिता। वृत्तो पद्मासनियमैर्भास्करं तत्र धजयेत्। कपिला च
 विजाग्या युदत्या क्रतु पत्नं लभेत्। अत्रैव हस्ता कै फलाति शयने र्ण्या मते पुराणसमुच्चये च। भाद्रमासि सिते
 पक्षे भातौ चैव कुरे स्थिते। पाते कुजे च रोहिण्यां षष्ठी कपिला भवेत्। संयोगे न चतुर्णां वै नि हिंसा पर
 मिच्छिनेति। इयमेव चंद्र षष्ठी। न दुक्तं भविष्ये। न जापदे मासि षष्ठी। पक्षे सैवोषोषा प्रथमतः। अथ

१८

म्यामाश्वलायने न चैव संस्रज पसेसिते तरे। चंद्र षष्ठी व्रतं कुर्यात्सर्वं वेधः प्रशस्यते। चंद्रोदये यदा
 षष्ठी सूर्या वाप्यहरे हनि। चंद्र षष्ठी श्रिते पक्षे सैवोषोषा प्रथमतः इति। अथ म्यामाश्वलायने न मघा वर्ष
 संस्रज श्राद्धमुक्तं। एतेन मघा वर्षं प्रोष्य पद्मा पर पक्ष इदं सप्तम्यादिषु त्रिष्वहं स्तु कार्या मिति नारायण
 यतिः। हरदत्तस्तु मघा युक्ते वर्षासु भवं त्रयोदशी श्राद्धमिति व्याचरेत्। अत्रैव अथ म्यामहाल ह्मी व्र
 तं। तत्र चंद्रोदय व्यापिनी ग्यात्वा तत्रैव धजायुक्ते। परदिने चंद्रोदया हर्षं त्रिमुहूर्त्तं विसाहज्या पर
 तश्रोर्ध्वगामिनीति मदनरत्ने संग्रहोक्ते। अथैरात्रमति कतिम्य वत्तं ते यो नरा विधोः। तस्या तस्या ति
 यौ कार्यं महाल ह्मी व्रतं सदेति वचनाच्च। अत्र न भम्याम नवका श्राद्धं। तत्र कात्यायनः। अ नवकासु
 नवभिः पिंडैः श्राद्धं मुदा हते। विज्रादिमातृ मध्यं च ततो मातामहानं कं। पृथ्वी चंद्रोदये। ब्रह्मांडे। वितृण
 प्रथमं दद्यान्मातृणा तदनंतरं। ततो मातामहानां च अ नवक्ये क्रमः स्यतः। श्राद्धे मातृणां गले यः
 केयलास्तु हृदये कार्यं वृद्धावो प्रकीर्तिता। अ नवकासु मध्यस्थानो त्याः कार्यस्तु मातरः। दीपिकाय

तु मातुः आहुतादौ कार्यमित्युक्तं । तथा च निर्णयमाप्ते । मैत्रायणीयपरिशिष्टे । अन्यत्र ज्योतिषात्तात्पर्यं स्यात् ।
यच्च न ते हतिः । मातुः आहुतसुतः कुर्वन्ति तस्यैव जीवति । यद्यपि जीवन्ति तस्यैव चाप्यन्यथा । अत्र प्रयुक्तं
तस्यास्तथाप्यशक्त्येवमावश्यकं । अत्र स्वमातरि जीवत्या मपि सापत्न्यमात्रं भोदधात् । सर्वासां नैव
मातृणां आहुतं कन्या गतेरवो । न बभूव हि प्रदानं व्यज्रालं व्यज्रं यत्तदतिस्त्रुतोक्तौ सर्वासां नैव
मातुः । अत्र सर्वासां नाम निहिंजीनेको ब्राह्मणो धर्मः पिंडश्च । नामैवेत्यनु द्विवचनादि प्रयोग इति नारायण
वक्तौ । अत्र भर्तृमरणानंतरं मातुः आहुतं कार्य इति मन्वाताः केचित्पठन्ति । आहुतं न बभूव कुर्यात्तन्मतेन
च । तत्र लिप्यत इति तन्निष्पत्तिमिति प्रामाण्यं का । इदं जीवन्ति के एव पिंडं कार्यं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे ।
अन्यथा सुतस्य स्त्रीणां आहुतं कार्यं तथैव च । इत्युक्तं मयि पिंडं निर्वाणं कार्यमित्युक्तं तात् । इति अति
दिष्टादेव पिंडदाने प्राप्ते जीवन्ति च । गर्जिणीयति त्वादिति प्रयुक्तं निषेधादिस्थे त्वेति प्रसक्तं यत्तदुक्तं ।
अथ सुवासिनी भोजनमुक्तं मार्कंडेयेन । मातुः आहुतं सुप्रोक्तं ब्राह्मणेः सह भोजनं । सुवासिन्येव प्रदानं
न्यमिति शास्त्रात्तपो ब्रवीत् । भर्तृरग्रे मृता नारी सह दातुं न बाधताः । तस्याः स्थानेन पुंजीत विप्रैः स

१८

सुवासिनी । तत्रैव महालसावाक्यं । स्त्री आहुते पुत्रदेयाः स्मरन्तं काराश्रयो विंशतिः । मंजीरमेखला दामकर्तृका कंका
रणादयति । अत्रैव त्रयोदश्या महालसं । मधायुक्ता यामतीव प्रशस्तः । एतच्चाविभक्तै रपिष्टयकार्यं । तथा च
हेमाद्रौ । अविभक्ता विभक्ता वा कुर्युः आहुतं दध्यं सुताः । मधायुक्तं ततो न्य अनाधिकारः दध्यं विनैति । अपा
रं मेवायवीये । हेतुं करस्थिते यानु मधायुक्ता त्रयोदशी । तिथिर्वैश्वती नाम साष्टायां कुंजरस्य तु । अत्र
पिंडं न देयाः । इदं मलमासेपि कार्यं । मध्यात्रयोदशी कार्यं प्रत्युपस्थिति हेतुका । अनन्यगतिकत्वेन कर्तव्यं
स्यात्तन्मते चेति काठकं गृह्योक्तं । अत्र मध्यात्रयोदशी महालय युगादि आहुतां तं ज्ञेयं प्रयोगः । अत्र
चतुर्दशी । तत्राप्यन्यत्कृतं नाम आहुतं । एतच्च द्वैव युक्तं मेकोद्विष्टमि त्युक्तं प्रयोगपारिजाते । अत्र पक्षे च
तुर्दश्या मेकोद्विष्टं विधानतः । द्वैव युक्तं तु तच्छाश्वितं एव मक्षयं भवेत् । तथा । तच्छाश्वदं वही नं चेत्पुत्रदारभ
नक्षयः । एकोद्विष्टं द्वैव युक्तं मियेवं मनु रब्रवीत् । पितृमहोपि दुर्मृतः कोद्विष्टं द्वयं कार्यं । यत्तु देवत्या मि
नोक्तं । निष्ठपिशाचघातादिभिर्हताः । सभूते पापं शं कुर्यादादि कानिष्टयं कथं चरति ब्रह्मराशरीने ।
एकस्मिन् ब्राह्मणे वापि विद्युद्युत्पादिभिर्हते । एकोद्विष्टं सुतः कुर्वीत यत्तां दशमं प्रवेत् । इति च त्रयोदश्या

वचनाम् ॥ अपरर्के हेमाद्रौ चैवं ॥ यस्य त्रैवशस्त्रादिना ह तस्तस्य वाचिकेणैवाप्यप्रसंगसिद्धेन पद्यगनुवातमिति ॥ पद्योच्यते ॥ अत्र आकाशकरो दिनांतरे पार्वण्यमेव कार्यमिति तथैव स्थितं ॥ अमायां विशेषमात्रा परा
 र्कं यमः ॥ स्वर्गं हस्तस्थितेयानु अमावास्याकरान्विता ॥ साद्वैयाकुजरयाया इति बौधायनो ब्रवीत् ॥ इति भाद्रप
 दनिर्णयः ॥ अथ श्विनस्य श्रद्धा प्रतिपदा दौहित्र प्रतिपदा ॥ तस्यामाता मह आर्द्धं कुर्यात् ॥ उक्तं च हेमा
 द्रौ ॥ जातमाजोपि दौहित्रो जीवत्यपि च मातुले ॥ कुर्यान्मातामह आर्द्धं प्रतिपद्या श्विने सित इति ॥ इयं
 च सगवयापिनी ग्राह्येति निर्णय दीपे उक्तं ॥ प्रतिपद्या श्विने श्रद्धा दौहित्र स्वेकपार्वण्यं ॥ आर्द्धमा
 तामहं कुर्यात्सपितासंगवे सिते ॥ जातमाजोपि दौहित्रो जीवत्यपि च मातुले ॥ जातः संगवयोर्म
 ध्ये पाश्चत्युक्तं प्रतिपदवेदितव्यवचनात् ॥ अत्र सपितेति विशेषणं जीवत्यपि च कुर्यात् ॥ अत्र
 अत्र एव विदुर्हितं आर्द्धं कुर्यात् ॥ मुंडनं पिंडदानं च अत्र कर्म च सर्वशः ॥ न जीवत्यपि च कुर्या
 द्दुर्बिणी पतिरेव चेति दक्षवचनात् ॥ अन्येष्वप्यद्विषो वचनात् ॥ अत्रैव नगराभ्यारंभः ॥ त
 न परविद्वाग्नास्त्या ॥ तदुक्तं गोविंदाख्ये भाकंडे यदेवीपुराणयोः ॥ सर्वविद्वानुपाश्रुता भवे

२०

प्रतिपदा श्विनी ॥ नगराभ्यारंभं तस्यानकार्यं श्रद्धाभिषेकता ॥ देशभंगो भवेत्तत्र दुर्मिसे चोपजायते ॥ नंदा
 यो दर्शयुक्तायां यत्र स्यान्मम रजनमिति ॥ तथा च तत्रैव देवीपुराणे ॥ न दर्शकलया युक्ता प्रतिपदां डि
 कार्कं नै ॥ उदये हि नृहर्ता विग्राहास्तोदयकादिणीति ॥ यदा तु दशदिने शुद्धाभिभूता परदिने बद्धंते
 तदा सर्वैर्यस्यैव लोदमायोगाभावात् ॥ यानि तु द्वितीया यो

3924 (29)

Indira Gandhi National
Centre for the Arts